

פרשת וארא

מקרא מסודר

הפטרת וארא

מקרא מסודר

פרשת וארא: סיום

שליחות משה

והתחלת המכות

סיום שליחת משה

משה חוזר לה'

ראשי בית אבותם

אבות השבטים עד משה

עשר מכות

פתיחה למכות

מופת המטה נהפך לתנין

מכת דם

מכת צפרדע

מכת כינים

מכת ערוב

מכת דבר

מכת שחין

מכת ברד

הפטרת וארא

נבואת יחזקאל על מצרים

משה חוזר לה'

11	וישב משה לוי
13	ציווי למשה שידבר לפרעה
15	ראשי בית אבותם

אבות השבטים עד משה

17	משפחות ראובן
17	משפחות שמעון
17	משפחות הלוי
18	ראשי אבות הלויים
20	הוא אהרן ומשה
21	עשר מכות

פתיחה למכות

23	ציווי משה לדבר לפרעה
23	אהרן ידבר לפרעה ואקשה את לבו

מופת המטה נהפך לתנין

25	ציווי מופת התנין
25	עשיית מופת התנין

מכת דם

27	ציווי אזהרת פרעה על מכת דם
28	ציווי עשיית מכת דם
28	עשיית מכת דם
29	החרטומים

מכת צפרדע

31	ציווי אזהרת פרעה על מכת צפרדע
32	עשיית מכת צפרדע
32	בקשת פרעה לסיים מכת צפרדע
34	סיום מכת צפרדע

מכת כינים

35	עשיית מכת כינים
35	החרטומים

מכת ערוב

37	ציווי אזהרת פרעה על מכת ערוב
----	------------------------------

38	עשיית מכת ערוב
38	בקשת פרעה לסיים ערוב
39	סיום מכת ערוב

מכת דבר

41	ציווי אזהרת פרעה על מכת דבר
42	עשיית מכת דבר

מכת שחין

43	עשיית מכת שחין
43	החרטומים

מכת ברד

45	ציווי אזהרת פרעה על מכת ברד
46	מעשי עבדי פרעה
47	עשיית מכת ברד
48	בקשת פרעה לסיים מכת ברד
49	סיום מכת ברד

51	הפטרת וארא
----	--

נבואת יחזקאל על מצרים

משה חוזר לה'

13	וישב משה ליי
13	משה ליי: למה הרעות
13	יי למשה: עתה תראה
13	יי למשה: אני יי
14	אמור לישראל: אני יי
14	ולא שמעו ישראל אל משה
15	ציווי למשה שידבר לפרעה
15	יי למשה: בא דבר אל פרעה מלך מצרים
15	משה ליי: איך ישמעני פרעה
15	ויצו יי למשה ואהרן לישראל ופרעה

אבות השבטים עד משה

19	משפחות ראובן
19	בני ראובן
19	משפחות שמעון
19	בני שמעון
19	משפחות הלוי
19	בני לוי
20	שני חיי לוי
20	בני גרשון
20	בני קהת
20	שני חיי קהת
20	בני מרדי
20	ראשי אבות הלויים
20	עמרם ובניו
21	שני חיי עמרם
21	בני יצהר
21	בני עזיאל
21	אהרן ובניו
21	בני קרח
22	אלעזר בן אהרן ובנו
22	הוא אהרן ומשה

פתיחה למכות

25	ציווי משה לדבר לפרעה
25	יי למשה: דבר אל פרעה

25	משה ליִי:הן אני ערל שפתיים
25	אהרן ידבר לפרעה ואקשה את לבו
25	יִי למשה:אהרן אחיך יהיה נביאך
26	ואני אקשה את לב פרעה
26	ויעש משה ואהרן כן

מופת המטה נהפך לתנין

27	ציווי מופת התנין
27	כי ישאל פרעה מופת
27	ואמרת לאהרן השלך מטך והי לתנין
27	עשיית מופת התנין
27	ויבאו ויעשו
27	ויעשו חרטומי מצרים
28	ויחזק לב פרעה

מכת דם

29	ציווי אזהרת פרעה על מכת דם
29	יִי למשה:לך לפרעה בבקר
30	ציווי עשיית מכת דם
30	יִי למשה: אמור לאהרן קח מטך
30	עשיית מכת דם
30	ויעשו כן משה ואהרן
31	החרטומים
31	ויעשו כן החרטומים
31	ויחזק לב פרעה

מכת צפרדע

33	ציווי אזהרת פרעה על מכת צפרדע
33	יִי למשה: בא לפרעה ואמרת כה אמר יִי
34	עשיית מכת צפרדע
34	ציווי למשה שיאמר לאהרן
34	אהרן עושה
34	החרטומים עושים
34	בקשת פרעה לסיים מכת צפרדע
34	ויקרא פרעה למשה ואהרן
34	פרעה למשה ואהרן: יסר הצפרדעים ואשלחה את העם
35	משה לפרעה: למתי אעתיר לך
35	פרעה: למחר

35	משה: כדברך למען תרע
36	סיום מכת צפרדע
36	ויצעק משה אל יי
36	ויעש יי כדבר משה
36	והכבד פרעה את לבו

מכת כינים

37	עשיית מכת כינים
37	ציווי למשה שיאמר לאהרן
37	ויעשו בן
37	החרטומים
37	לא יכלו להוציא הכינים
38	החרטומים לפרעה: אצבע אלהים
38	ויחזק לב פרעה

מכת ערוב

39	ציווי אוהרת פרעה על מכת ערוב
39	יי למשה: בבקר התייצב לפני פרעה במים
39	והפליתי את גשן
40	עשיית מכת ערוב
40	ויעש יי בן
40	בקשת פרעה לסיים ערוב
40	פרעה למשה ואהרן: זבחו לאלהיכם בארץ
40	משה לפרעה: לא נוכל לעשות בן
41	פרעה: אשלח רק לא תרחיקו
41	משה: והעתרתי אל יי
41	סיום מכת ערוב
41	ויעתר משה
41	ויעש יי כדבר משה
42	ויכבד פרעה את לבו

מכת דבר

43	ציווי אוהרת פרעה על מכת דבר
43	יי למשה: בא לפרעה ודברת
43	והפלה יי בין מקנה מצרים וישראל
43	מחר יעשה בן
44	עשיית מכת דבר
44	ויעש יי

- 44 וישלח פרעה והנה לא מת ממקנה ישראל
44 ויכבד לב פרעה

מכת שחין

- 45 עשיית מכת שחין
45 יי למשה ואהרן: קחו פיח כבשן
45 ויעשו
45 החרטומים
45 ולא יכלו החרטומים לעמוד לפני משה
45 ויחזק יי את לב פרעה

מכת ברד

- 47 ציווי אזהרת פרעה על מכת ברד
47 יי למשה: התייצב בבקך
47 השארתניך להראותך כחי
47 הנני ממטיר ברד
48 העז את מקנך
48 מעשי עבדי פרעה
48 הירא את דבר יי הניס את מקנהו
48 ומי שלא שם ליבו עזב את מקנהו בשדה
49 עשיית מכת ברד
49 יי למשה: נטה ירך ויהי ברד
49 ויט משה ויי נתן קולות וברד
49 ויהי ברד שלא היה כמוהו
49 ויך הברד בכל
50 בארץ גשן לא היה ברד
50 בקשת פרעה לסיים מכת ברד
50 פרעה למשה ואהרן: חטאתי הפעם
50 משה לפרעה: כצאתי את העיר אפרש את כפי
50 מיני התבואה שנכו
51 סיום מכת ברד
51 ויפרש משה כפיו אל יי
51 ויחדלו הקולות והברד
51 ויכבד לב פרעה

נבואת יחזקאל על מצרים

סיום שליחת משה

• • שמות

משה חוזר לה'

וישב משה ליי
משה ליי: למה הרעות

וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה

וַיֹּאמֶר

אֲדֹנָי

לְמָה הֲרַעַתָּה לְעַם הַזֶּה

לְמָה זֶה שְׁלַחְתָּנִי:

וּמֵאֲזוּ בָאתִי אֶל־פְּרַעֲוֹה לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ

הֲרַע לְעַם הַזֶּה

וְהִצַּל לֹא־הִצַּלְתָּ אֶת־עַמֶּךָ:

יי למשה: עתה תראה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

פרק 1

עֲתָה תֵרְאֶה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְפְרַעֲוֹה

כִּי בְיַד חֲזָקָה יִשְׁלַחֶם

וּבְיַד חֲזָקָה יִגְרָשֶׁם מֵאֶרֶצוֹ:

יי למשה: אני יי

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה

פרשה ה
(סתומה)

וַיֹּאמֶר אֵלָיו

סדר ה

פרשת וארא

אֲנִי יְהוָה:

וְאֵיךְ

אֶל־אַבְרָהָם

אֶל־יִצְחָק

וְאֶל־יַעֲקֹב

בְּאֵל שֵׁדִי

וּשְׁמִי יְהוָה לֹא נִדְרַעְתִּי לָהֶם:

וְגַם

אני יי

ואדא לאבות באל
שרי

והקמותי בריתי איתם

הִקְמֵתוּ אֶת־בְּרִיתִי אִתְּם
לִתֵּת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן
אֶת אֶרֶץ מְגֵרֵיהֶם אֲשֶׁר־גָּרוּ בָּהּ:

וְגַם |

אֲנִי שָׁמַעְתִּי
אֶת־נְאֻקַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר מִצְרִים מַעֲבֵדִים אֶתֶם
וְאֶזְכֹּר אֶת־בְּרִיתִי:

לְכֹן

אָמַר לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל

אֲנִי יְהוָה

וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרַיִם
וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעֲבָדֵתֶם
וְגֵאלְתִּי אֶתְכֶם בְּיַד נְטוּיָה וּבְשִׁפְטִים גְּדֹלִים:
וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם לִי לְעַם
וְהָיִיתִי לְכֶם לֵאלֹהִים
וְיָדַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
הַמוֹצֵיא אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרַיִם:
וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת־יָדִי לִתֵּת אֹתָהּ

לְאַבְרָהָם

לְיִצְחָק

וּלְיַעֲקֹב

וְנָתַתִּי אֹתָהּ לְכֶם מוֹרֶשֶׁה

אֲנִי יְהוָה:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בֶן־אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

ושמעתי נאקת
ישראל

אמור לישראל: אני יי

אני יי

והוצאתי אתכם

וידעתם כי אני יי

והבאתי אתכם לארץ

אני יי

ולא שמעו ישראל אל
משה

וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל-מֹשֶׁה

מִקְצֵר רוּחַ

וּמַעֲבֹדָה קָשָׁה:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

פרשה ט
(פתוחה)

בֹּא דַבֵּר אֶל-פְּרַעֲזָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם

וַיְשַׁלַּח אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לֵאמֹר

הֲזָן בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לֹא-שָׁמְעוּ אֵלַי

וְאִיךְ יִשְׁמַעֲנֵי פְרַעֲזָה

וְאֲנִי עֹרֵל שִׁפְתַיִם:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן

פרשה י
(פתוחה)

וַיֵּצֵא אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאֶת-פְּרַעֲזָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם

לְהוֹצִיא אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

ציווי למשה
שידבר לפרעה
יי למשה: בא דבר אל
פרעה מלך מצרים

משה ליי: איך ישמעני
פרעה

ויצו יי למשה ואהרן
לישראל ופרעה

שמות • פרשת וארא • פרקו

ראשי בית אבותם

שמות • פרשת וארא • פרקו

אבות השבטים עד משה

משפחות ראובן

בני ראובן

חנוך

פלווא

חצרן

כרמי

אלה ראשי בית-אבתם

פרשה יא
(סתומה)

בני ראובן בכר ישראל

חנוך

ופלווא

חצרן

וכרמי

אלה משפחת ראובן:

משפחות שמעון

בני שמעון

ימואל

ימין

אוהד

יכין

צחר

שאול בן הכנענית

ובני שמעון

ימואל

וימין

ואהד

ויכין

וצחר

ושאול בן-הכנענית

אלה משפחת שמעון:

משפחות הלוי

בני לוי

ואלה שמות בני-לוי לתלדתם

גִּרְשׁוֹן

וּקְהָת

וּמְרָרִי

וּשְׁנֵי חָיִי לֵוִי

שִׁבְעֵי וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה:

בְּנֵי גִרְשׁוֹן

לִבְנֵי

וּשְׁמֵעִי

לְמִשְׁפַּחְתָּם:

וּבְנֵי קְהָת

עֲמֵרָם

וַיִּצְהָר

וַחֲבֵרוֹן

וְעֹזִיאֵל

וּשְׁנֵי חָיִי קְהָת

שְׁלֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה:

וּבְנֵי מְרָרִי

מַחְלֵי

וּמוֹשֵׁי

אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת הַלֵּוִי לְתֹלְדוֹתָם:

וַיִּקַּח עֲמֵרָם אֶת־יֹכְבֵד בִּדְתוֹ לֹו לְאִשָּׁה

גרשון

קהת

מררי

שני חיי לוי

137 שנה

בני גרשון

לבני

שמעי

בני קהת

עמרם

יצהר

חברון

עויאל

שני חיי קהת

133 שנה

בני מררי

מחלי

מושי

ראשי אבות
עמשה ומנשה

יוכבד אשת עמרם

וּתְלֵד לוֹ

אֶת־אֶהֱרֹן

וְאֶת־מֹשֶׁה

שְׁנֵי חַיֵּי עֲמֹרִם

שִׁבְעַת וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה:

וּבְנֵי יִצְחָר

קָרַח

וְנֹפֵג

וְזַכְרִי:

וּבְנֵי עֲזִיָּאֵל

מִישָׁאֵל

וְאַלְצָפָן

וְסֹתְרִי:

וַיִּקַּח אֶהֱרֹן

אֶת־אֱלִישֶׁבֶעַ

בֵּת־עַמִּינָדָב

אָחוֹת נַחֲשׁוֹן

לוֹ לְאִשָּׁה

וּתְלֵד לוֹ

אֶת־נָדָב

וְאֶת־אֲבִיהוּא

אֶת־אֱלֵעָזָר

וְאֶת־אִיתָמָר:

וּבְנֵי קָרַח

אֲסִיר

אהרן

משה

שני חיי עמרם

137 שנה

בני יצחך

קרח

נפג

זכרי

בני עזיאל

מישאל

אלצפן

סורי

אהרן ובניו

אלישבע אשת אהרן

נדב

אביהוא

אלעזר

איתמר

בני קרח

אסיר

וְאֶלְקָנָה

וְאֶבְיָאֶסֶף

אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת הַקְּרָחִי:

וְאֶלְעִזֵּר בֶּן־אֶהֱרֹן

לְקַח־לוֹ מִבְּנוֹת פְּוֹטִיפָר לֹא לְאִשָּׁה

וְתֵלֵד לוֹ

אֶת־פִּינְחָס

אֱלֹהֵי רֵאשֵׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם לְמִשְׁפַּחַתָּם:

הוּא אֶהֱרֹן וּמֹשֶׁה

אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם

הוֹצִיאוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־עֲבֹאתָם:

הֵם הַמְּדַבְּרִים אֶל־פְּרַעֲה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם

לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם

הוּא מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן:

אלקנה

אביאסף

אלעזר בן אהרן ובנו

אשת אלעזר מבנות פוטיאל

פינחס

הוא אהרן ומשה

שאמר להם יי: הוציאו את בני ישראל

הם המדברים לפרעה

עשר מכות

שמות • פרשת וארא • פרקו

פתיחה למכות

ציווי משה לדבר
לפרעה

יי למשה:
דבר אל פרעה

משה ליי:
הן אני ערל שפתיים

אהרן ידבר
לפרעה ואקשה
את לבו
יי למשה:
אהרן אחיך יהיה
נביאך

אתה תדבר ואהרן
ידבר לפרעה

וַיְהִי בַיּוֹם דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּאָרֶץ מִצְרַיִם:

וַיֹּדְבֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר

אֲנִי יְהוָה

דַּבֵּר אֶל־פְּרֹעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם

אֶת כָּל־אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר אֵלֶיךָ:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה

הֲאֵנִי עֶרְל שִׁפְתַיִם

וְאֵיךְ יִשְׁמַע אֵלַי פְּרֹעֹה:

פרשה יב
(סתומה)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

רֵא

נְתַתִּיךָ אֱלֹהִים לְפְרֹעֹה

וְאַהֲרֹן אַחִיךָ יְהִי נְבִיאֲךָ:

אֲתָה תְדַבֵּר אֶת כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוְךָ

וְאַהֲרֹן אַחִיךָ יְדַבֵּר אֶל־פְּרֹעֹה

וְשַׁלַּח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרְצוֹ:

פרק ז
פרשה יג
(פתוחה)

וַאֲנִי אֶקְשֶׁה אֶת־לֵב פְּרַעֲהַ
וְהִרְבִּיתִי
אֶת־אֲתָתִי
וְאֶת־מוֹפְתִי
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:
וְלֹא־יִשְׁמַע אֲלֵכֶם פְּרַעֲהַ
וְנִתַּתִּי אֶת־יָדַי בְּמִצְרַיִם
וְהוֹצֵאתִי
אֶת־עַבְדִּי
אֶת־עַמִּי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
בְּשִׁפְטוֹת גְּדֹלִים:
וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם
כִּי־אֲנִי יְהוָה
בְּנִטְתִּי אֶת־יָדַי עַל־מִצְרַיִם
וְהוֹצֵאתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם:

וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתָם כִּן עָשׂוּ:
וּמֹשֶׁה בֶן־שִׁמְשׁוֹן שָׁנָה
וְאַהֲרֹן בֶּן־שִׁלֵּשׁ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה
בְּדַבְּרָם אֶל־פְּרַעֲהַ:

ואני אקשה את לב
פרעה
והרביתי מופתי

לא ישמע לכם פרעה
והוצאתי בשפטים
גדולים

וידעו מצרים שאני יי

ויעש משה ואהרן כן

גיל משה ואהרן

מופת המטה נהפך לתנין

ציווי מופת התנין

כי ישאל פרעה מופת

ואמרת לאהרן השלך
מטך ויהי לתנין

עשיית מופת
התנין

ויבאו ויעשו

וישלך אהרן מטהו
ויהי לתנין

ויעשו חרטומי מצרים

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר:

כִּי יִדְבַר אֲלֵכֶם פְּרַעֲהַ לֵאמֹר

תֵּנוּ לָכֶם מוֹפֵת

וַאֲמַרְתָּ אֶל-אַהֲרֹן

קַח אֶת-מִטְּךָ

וְהִשְׁלַךְ לִפְנֵי-פְרַעֲהַ

וְהִי לַתְּנִינִי:

וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל-פְּרַעֲהַ

וַיַּעֲשׂוּ כֵן

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

וַיִּשְׁלַךְ אַהֲרֹן אֶת-מִטְּהוֹ

לִפְנֵי פְרַעֲהַ

וּלְפָנֵי עַבְדָּיו

וַיְהִי לַתְּנִינִי:

וַיִּקְרָא גַם-פְּרַעֲהַ לַחֲכָמִים וּלְמַכְשָׁפִים

וַיַּעֲשׂוּ גַם-הֵם חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם בְּלִהְטִיהֶם כֵּן:

וַיִּשְׁלִיכוּ אִישׁ מִטְּהוֹ

וַיְהִי לְתַנִּינִם
וַיִּבְלַע מִטְהַ אֶהָרִץ אֶת־מִטְתָּם:

וַיַּחֲזֹק לֵב פְּרַעֲה
וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:

ויחזק לב פרעה

מכת דם

פרשה טו
(סתומה)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

כִּבֹּד לֵב פְּרֹעֹה

מֵאֵן לִשְׁלַח הָעַם:

לֶךְ אֶל־פְּרֹעֹה בְּבִקְרֹ

הַיָּה וִיצֵא הַמַּיִמָּה

וְנִצַּבְתָּ לְקִרְאָתוֹ עַל־שֵׁפֶת הַיָּאֵר

וְהַמַּטֵּה אֲשֶׁר־נִהְפָּךְ לְנַחֵשׁ תִּקַּח בְּיָדְךָ:

וְאָמַרְתָּ אֵלָיו

יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ

לֵאמֹר

שְׁלַח אֶת־עַמִּי

וְיַעֲבֹדְנִי בַמִּדְבָּר

וְהִנֵּה לֹא־שָׁמַעְתָּ עוֹד־כֹּה:

כֹּה אָמַר יְהוָה

בְּזֹאת תִּדְעֶ כִּי אֲנִי יְהוָה

הַיָּה אֲנֹכִי מִכָּה | בַּמַּטֵּה אֲשֶׁר־בְּיָדִי

עַל־הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר

וְנִהְפְּכוּ לְדָם:

וְהִדְגָה אֲשֶׁר־בַּיָּאֵר תָּמוּת

וּבְאֵשׁ הַיָּאֵר

וּמֵלֶאֱ מִצְרִים לְשִׁתּוֹת מַיִם מִן־הַיָּאֵר:

ציווי אזהרת
פרעה על מכת
דם

יי למושה:
לך לפרעה בבקר

כבד לב פרעה

לך לפרעה במים

ואמרת לפרעה: יי
שלחני לאמר שלח
את עמי

כה אמר יי: הנני מכה
והמים ייפכו לדם

והדגה תמות

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

פרשה ט"ז
(סתומה)

אָמַר אֶל-אַהֲרֹן

קַח מִטָּךְ

וּנְטֵה יָרֵךְ

עַל-מִימֵי מִצְרַיִם

עַל-נְהַרְתֶּם

עַל-אֲרֵיהֶם

וְעַל-אֲגַמֵּיהֶם

וְעַל כָּל-מַקְוֵה מִימֵיהֶם

וַיְהִי-לָדָם

וַיְהִי דָם

בְּכָל-אֲרֶץ מִצְרַיִם

וּבְעֵצִים

וּבְאֲבָנִים:

ציווי עשיית מכת

דם

יי למשה: אמור

לאהרן קח מטך

נטה ירך על כל מימי
מצרים

והיה דם בכל מצרים

וַיַּעַשׂוּ-כֵן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

כַּאֲשֶׁר | צִוָּה יְהוָה

וַיֵּרָם בַּמַּטֵּה

וַיִּךְ אֶת-הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר

לְעֵינֵי פְרִיעָה

וּלְעֵינֵי עַבְדָּיו

וַיִּהְיוּ כָל-הַמַּיִם אֲשֶׁר-בַּיָּאֵר לְדָם:

עשיית מכת דם

ויעשו כן משה ואהרן

וירם המטה ויך המים
לעיני פרעה

וייהפכו לדם

והדגה מתה

וְהִדְגָה אֲשֶׁר-בִּיאַר מֵתָהּ

וַיִּבְאֵשׁ הַיָּאֵר

ולא יכלו לשתות

וְלֹא-יִכְלוּ מִצְרוֹיִם לְשִׁתּוֹת מַיִם מִן-הַיָּאֵר

וַיְהִי הַדָּם בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם:

החרטומים
ויעשו כן החרטומים

וַיַּעֲשׂוּ-כֵן חֲרָטְמֵי מִצְרָיִם בְּלִטְיָהֶם

ויחזק לב פרעה

וַיַּחֲזֶק לֵב-פְּרֹעֹה

וְלֹא-שָׁמַע אֱלֹהִים

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:

ויפן פרעה לביתו

וַיִּפֶן פְּרֹעֹה וַיָּבֵא אֶל-בֵּיתוֹ

וְלֹא-שָׁת לֶבָן גַּם-לִזְאוֹת:

ויחפרו מצרים מים
לשתות

וַיַּחֲפְרוּ כָל-מִצְרָיִם סְבִיבַת הַיָּאֵר מַיִם לְשִׁתּוֹת

כִּי לֹא יִכְלוּ לְשִׁתּוֹת מִמֵּי הַיָּאֵר:

שמות • פרשת וארא • פרקז

מכת צפרדע

ציווי אזהרת
פרעה על מכת
צפרדע
זמן המכה

” למשה: בא לפרעה
ואמרת כה אמר יי

שלח עמי

ואם תמאן - צפרדעים

ובאו בכל המקומות

וַיִּמְלֵא שִׁבְעַת יָמִים

אֲחֵרֵי הַכּוֹת־יְהוָה אֶת־הַיָּאֵר:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

בֹּא אֶל־פְּרֹעֶה

וְאמַרְתָּ אֵלָיו

כֹּה אָמַר יְהוָה

שְׁלַח אֶת־עַמִּי וְעַבְדֵּי:

וְאִם־מֵאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח

הַנֵּה אֲנִי

נֹגֵף אֶת־מִלְּגֹבֹלְךָ בְּצַפְרָדַיִם:

וְשָׂרְץ הַיָּאֵר צַפְרָדַיִם

וַעֲלֹו וַבָּאוּ

בְּבֵיתְךָ

וּבְחֲדָר מִשְׁכַּבְךָ

וְעַל־מִטְתְּךָ

וּבְבֵית עַבְדְּךָ

וּבְעַמֶּץ

וּבַתְּנֹרֶיךָ

וּבְמִשְׁאֲרוֹתֶיךָ:

וּבַכָּה

וּבְעַמֶּץ

וּבְמִלְּעַבְדְּךָ

וַעֲלֹו הַצַּפְרָדַיִם:

פרשה יז
(פתוחה)

פרק ח

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

אָמַר אֶל־אַהֲרֹן

נָטָה אֶת־יָדְךָ בְּמַטְּךָ

עַל־הַנְּהָרֹת

עַל־הַיַּאֲרִים

וְעַל־הַגְּמִים

וְהָעַל אֶת־הַצְּפָרְדִּים

עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם:

וַיֵּט אַהֲרֹן אֶת־יָדוֹ עַל מִימֵי מִצְרָיִם

וַתַּעַל הַצְּפָרְדִּיעַ

וַתִּכַּס אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם:

וַיַּעֲשׂוּ־כֵן הַחֲרָטְמִים בְּלִטְיָהֶם

וַיַּעֲלוּ אֶת־הַצְּפָרְדִּים עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם:

וַיִּקְרָא פְּרַעֲהַ לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן

וַיֹּאמֶר

הַעֲתִירוּ אֶל־יְהוָה

וַיִּסַּר הַצְּפָרְדִּים

מִמֶּנִּי

וּמֵעַמִּי

עשיית מכת צפרדע ציווי למושה שיאמר לאהרן

אהרן עושה

החרטומים עושים

בקשת פרעה לסיים מכת ויקרא פרעצפוןשק ואהרן

פרעה למושה ואהרן: יסר הצפרדעים ואשלחה את העם

וַאֲשַׁלַּח אֶת־הַעִם

וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לַפְּרֹעָה

הַתְּפַאֵר עָלַי

לְמַתִּי | אֲעֲתִיר

לְךָ

וְלַעֲבָדֶיךָ

וְלַעֲמָדְךָ

לְהַכְרִית הַצְּפַרְדֵּי־עוֹם

מִמֶּךָ

וּמִבְּתוֹךְ

רַק בְּיָאֵר תִּשְׁאָרְנָה:

וַיֹּאמֶר

לְמַחֵר

וַיֹּאמֶר

כְּדַבְּרְךָ

לְמַעַן תִּדַּע כִּי־אֵין כִּי־הוּא אֱלֹהֵינוּ:

וְסָרוּ הַצְּפַרְדֵּי־עוֹם

מִמֶּךָ

וּמִבְּתוֹךְ

וּמֵעֲבָדֶיךָ

וּמֵעֲמָדְךָ

רַק בְּיָאֵר תִּשְׁאָרְנָה:

משה לפרעה: למתי
אעתיר לך

פרעה: למחר

משה: כדברך למען
תדע

וסרו הצפרדעים מכל
מקום

חזן מהיאר

וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מֵעַם פְּרֹעֹה
וַיִּצְעֲקוּ מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
עַל־דְּבַר הַצְּפַרְדְּעִים
אֲשֶׁר־שָׁם לְפָרְעָה:

וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה
וַיָּמִתּוּ הַצְּפַרְדְּעִים
מִן־הַבָּתִּים
מִן־הַחֲצֹרֹת
וּמִן־הַשָּׂדֵת:

וַיִּצְבְּרוּ אֹתָם חֲמֹרִים חֲמֹרִים
וַתִּבְנֶאֱשׁ הָאָרֶץ:

וַיִּרְא פְּרֹעֹה כִּי הִיתָה הָרוּחַה
וַהֲכַבֵּד אֶת־לְבוֹ
וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:

סיום מכת צפרדע
ויצעק משה אל יי

ויעש יי כדבר משה

וימתו הצפרדעים

ויצברו אותם

והכבד פרעה את לבו

מכת כינים

עשיית מכת כינים

ציווי למושה שיאמר
לאהרן

הך את עפר הארץ
והיה כינים

ויעשו כן

והיה כינים

החרטומים
לא יכלו להוציא
הכינים

פרשה יח
(סתומה)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

אָמַר אֶל־אַהֲרֹן

נְטֹה אֶת־מַטְּךָ

וְהָדָךְ אֶת־עֵפֶר הָאָרֶץ

וְהָיָה לְכִנָּם

בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם:

וַיַּעֲשׂוּ־כֵן

וַיֵּט אַהֲרֹן אֶת־יָדוֹ בְּמִטָּהוּ

וַיִּדְךְ אֶת־עֵפֶר הָאָרֶץ

וַתְּהִי הַכִּנָּם

בְּאֶדָם

וּבַבְּהֵמָה

כָּל־עֵפֶר הָאָרֶץ הָיָה כִּנָּם

בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם:

וַיַּעֲשׂוּ־כֵן הַחַרְטֻמִּים בְּלִטְיָהֶם

לְהוֹצִיא אֶת־הַכִּנָּם

וְלֹא יָכְלוּ

וַתְּהִי הַכִּנָּם בְּאֶדָם וּבַבְּהֵמָה:

וַיֹּאמְרוּ הַחֲרָטָמִים אֶל-פְּרֹעֹה

אֶצְבַּע אֱלֹהִים הוּא

וַיַּחֲזֹק לֵב-פְּרֹעֹה

וְלֹא-שָׁמַע אֱלֹהִים

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:

החרטומים לפרעה:
אצבע אלהים

ויחזק לב פרעה

מכת ערוב

סדר ז
פרשה יט
(סתומה)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

הֲשִׁבְסָם בְּבִקְרֹךְ

וְהִתְיַצַּב לִפְנֵי פְרֻעָה

הַנֶּה וּיֵצֵא הַמִּימָה

וְאָמַרְתָּ אֵלָיו

כֹּה אָמַר יְהוָה

שְׁלַח עִמִּי וְיַעֲבֹדְנִי:

כִּי אִם-אֵינְךָ מְשַׁלַּח אֶת-עַמִּי

הַנְּנִי מְשַׁלֵּיחַ

בְּךָ

וּבַעֲבֹדְךָ

וּבַעֲמֶךָ

וּבְכַתִּיבְךָ

אֶת-הָעֵרֹב

וּמִלֵּאוֹ כְּתוּ מִצְרִיִם אֶת-הָעֵרֹב

וְגַם הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-הֵם עָלֶיהָ:

וְהַפְּלִיתִי בַיּוֹם הַהוּא אֶת-אֶרֶץ גִּשׁוֹן

אֲשֶׁר עִמִּי עִמְדָה עָלֶיהָ

לְמַתִּי הַיּוֹתֵשֶׁם עִרְבֵי

לְמַעַן תִּדְעוּ

כִּי אֲנִי יְהוָה בְּקִרְבֵי הָאָרֶץ:

ציווי אזהרת
פרעה על מכת
ערוב

יי למושה: בבקר
התייצב לפני פרעה
במים

ואמרת אליו בשמי
שלח עמי

ואם לא - הנני משליח
בך הערוב

ומלאו בתי מצרים

והפליתי את גשון

למען תדע שאני יי

וּשְׁמַתִּי פֶרֶת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמִּיךָ
לְמַחֵר יִהְיֶה הָאֵת הַזֶּה:

וַיַּעַשׂ יְהוָה כֵּן
וַיָּבֵא עֶרְב כָּבֵד
בֵּיתָה פֶרֶעָה
וּבֵית עַבְדָּיו
וּבְכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם
תִּשְׁחַת הָאֶרֶץ מִפְּנֵי הָעֶרֶב:

וַיִּקְרָא פֶרֶעָה אֶל-מֹשֶׁה וְלֹא-הֶרָן
וַיֹּאמֶר
לָכוּ זַבְחוּ לֵאלֹהֵיכֶם בְּאֶרֶץ:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
לֹא נִבְּחָן לַעֲשׂוֹת כֵּן
כִּי תוֹעֵבַת מִצְרַיִם נִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
הֵן נִזְבַּח אֶת-תּוֹעֵבַת מִצְרַיִם לְעֵינֵיהֶם
וְלֹא יִסְקְלֵנוּ:
דָּרָךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים נִלְךָ בְּמִדְבָּר
וְזַבְּחָנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
כְּאֲשֶׁר יֹאמַר אֱלֹהֵינוּ:

מחר

עשיית מכת ערוב
ויעש יי כן

ויבא ערוב

בקשת פרעה
לסיים ערוב
פרעה למשה ואהרן:
זבחו לאלהיכם בארץ

משה לפרעה:
לא נוכל לעשות כן

כי תועבת מצרים
נובח

דרך ג' ימים במדבר

פרעה: אשלח רק לא
תרחיקו

וַיֹּאמֶר פְּרַעֲה

אֲנֹכִי אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם

וּזְבַחְתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִדְבָּר

רַק הֲרַחֵק לֹא־תִרְחִיקוּ לְלַכַּת

הָעֲתִירוּ בְעַדִּי:

משה: והעתרתי אל יי

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

הִנֵּה אֲנֹכִי יוֹצֵא מֵעַמְּךָ

וְהִעֲתַרְתִּי אֶל־יְהוָה

וְסָר הָעֶרֶב

מִפְּרַעֲה

מֵעַבְדֶּיךָ

וּמֵעַמּוֹ

מָחָר

רק אל יוסף פרעה
התל

רַק אֶל־יוֹסֵף פְּרַעֲה הִתַּל

לְבַלְתִּי שַׁלַּח אֶת־הָעַם לְזִבְחַ לַיהוָה:

סיום מכת ערוב
ויעתר משה

וַיֹּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרַעֲה

וַיַּעֲתַר אֶל־יְהוָה:

וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה

וַיִּסַּר הָעֶרֶב

מִפְּרַעֲה

מֵעַבְדֶּיךָ

וּמֵעַמּוֹ

ויעש יי כדבר משה

לֹא נִשְׂאָר אֶחָד:

וַיִּכְבַּד פְּרַעֲהוּ אֶת-לְבָבוֹ

גַּם בַּפֶּעַם הַזֹּאת

וְלֹא שָׁלַח אֶת-הָעַם:

ויכבד פרעה את לבו

מכת דבר

פרשה כ
(פתוחה)
פרק ט

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

בֹּא אֶל־פְּרַעֲה

וְדַבַּרְתָּ אֵלָיו

כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים

שְׁלַח אֶת־עַמִּי וְעַבְדֵּנִי:

כִּי אִם־מֵאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח

וְעוֹדָה מִחֲנֹיֶךָ בָּם:

הֲנֵה יַד־יְהוָה הַיּוֹה

בְּמַקְנֶךָ אֲשֶׁר בְּשׂוֹה

בְּסוּסִים

בְּחֲמֹרִים

בְּגִמְלִים

בְּבָקָר

וּבְצֹאֵן

דָּבָר כְּבֹד מְאֹד:

וְהִמְלִיחַ יְהוָה

בֵּין מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל

וּבֵין מִקְנֵה מִצְרַיִם

וְלֹא יָמוּת מִמֶּלֶךְ־לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל דָּבָר:

וַיֵּשֶׁם יְהוָה מוֹעֵד

ציווי אזהרת
פרעה על מכת
דבר
יי למושה: בא לפרעה
ודברת

כה אמר יי שלח עמי

ואם תמאן - יד יי
הויה במקנך

והפלה יי בין מקנה
מצרים וישראל

מחר יעשה כן

לֵאמֹר

מִחֹר יַעֲשֶׂה יְהוָה הַדְּבָר הַזֶּה בְּאַרְצְךָ:

וַיַּעַשׂ יְהוָה

אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה מִמְּחֹרָת

וַיָּמַת כָּל מִקְנֵה מִצְרַיִם

וּמִמִּקְנֵה בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־מָת אֶחָד:

וַיִּשְׁלַח פְּרִיעָה

וְהִנֵּה

לֹא־מָת מִמִּקְנֵה יִשְׂרָאֵל עַד־אֶחָד

וַיִּכְבַּד לֵב פְּרִיעָה

וְלֹא שָׁלַח אֶת־הָעַם:

עשיית מכת דבר
ויעש"י

וימת מקנה מצרים

ולא מקנה ישראל
וישלח פרעה והנה
לא מת ממקנה
ישראל

ויכבד לב פרעה

מכת שחין

פרשה כא
(פתוחה)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן
 קְחוּ לָכֶם מֵלֶא חֲפִינֵיכֶם פִּיחַ כֶּבֶשׂוֹן
 וּזְרָקוּ מִשָּׂה הַשְּׂמִימָה לְעֵינֵי פְרֹעֹה:
 וְהָיָה לְאַבְקָ עַל כָּל-אֲרֶץ מִצְרַיִם
 וְהָיָה
 עַל-הָאָדָם
 וְעַל-הַבְּהֵמָה
 לְשַׁחֵן פֶּרֶחַ אֲבַעְבַּעַת
 בְּכָל-אֲרֶץ מִצְרַיִם:

וַיִּקְחוּ אֶת-פִּיחַ הַכֶּבֶשׂוֹן
 וַיַּעֲמְדוּ לִפְנֵי פְרֹעֹה
 וַיִּזְרַק אֹתוֹ מִשָּׂה הַשְּׂמִימָה
 וַיְהִי שַׁחִין אֲבַעְבַּעַת פֶּרֶחַ
 בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה:

וְלֹא-יִכָּלּוּ הַחֲרָטְמוֹת לַעֲמֹד לִפְנֵי מֹשֶׁה
 מִפְּנֵי הַשַּׁחִין
 כִּי-הָיָה הַשַּׁחִין בְּחֲרָטְמָם
 וּבְכָל-מִצְרַיִם:

וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת-לֵב פְּרֹעֹה

עשיית מכת שחין
יי למושה ואהרן:
קחו פיח כבשן

וזרקו משה השמימה
לענין פרעה
והיה לשחין בכל
מצרים

ועשו

ויקחו הפיח

ויעמדו לפני פרעה

ויזרק

והיה שחין

החרטומים

ולא יכלו החרטומים
לעמוד לפני משה

ויחזק יי את לב פרעה

שמות • פרשת וארא • פרק ט

וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים
בְּאִשֶּׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה:

מכת ברד

פרשה כב
(סתומה)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

הֲשִׁפֵּם בְּבָקָר

וְהַתִּינֵצַב לִפְנֵי פְרֻעָה

וְאָמַרְתָּ אֵלָיו

כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים

שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי:

כִּי | בַּפֶּעַם הַזֹּאת

אֲנִי שְׁלַח אֶת־כָּל־מִגְפָתִי

אֶל־לֶבֶד

וּבַעֲבֹרֶיךָ

וּבַעֲמֻד

בַּעֲבוּר תְּדַע

כִּי אֵין כְּמִנִּי בְּכָל־הָאָרֶץ:

כִּי עַתָּה שְׁלַחְתִּי אֶת־יָדִי

וְאָדָּךְ אוֹתָךְ וְאֶת־עַמֻּד בְּדָבָר

וּתְפַחַד מִן־הָאָרֶץ:

וְאוּלַם בַּעֲבוּר זֹאת הָעַמֻּד תִּיחַד

בַּעֲבוּר הַרְאֵתָךְ אֶת־כַּחַד

וּלְמַעַן סַפֵּר שְׁמִי בְּכָל־הָאָרֶץ:

עוֹדָךְ מִסְתּוֹלֵל בְּעַמִּי

ציווי אזהרת
פרעה על מכת
ברד
"למשה:
התייצב בבקר

ואמרת כה אמר יי
שלח עמי

כי בפעם הזאת אני
שולח כל מגפותי

שתדע שאין כמוני

השארתיך להראותך
כחי

הייתי מכה אותך
בדבר

העמדתיך למען ספר
שמי

הגני ממטיר ברד
עודך מסתולל בעמי

לְבַלְתִּי שְׁלַח־סֵם:
הֲנִי מִמְטִיר כְּעַת מַחֵר
בְּרַד כְּבֹד מְאֹד
אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כְּמֵהוּ בְּמִצְרַיִם
לְמַזְ-הַיּוֹם הַזֶּה וְעַד־עֵתָה:

וְעֵתָה
שְׁלַח הַעֲזוֹ אֶת־מִקְנֶךָ
וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לְךָ בַשָּׂדֶה
כָּל־הָאֲרָם וְהַבְּהֵמָה
אֲשֶׁר־יִמְצָא בַשָּׂדֶה
וְלֹא יֵאָסֵף הַבַּיִתָּה
וַיֵּרֶד עֲלֵהֶם הַבְּרָד וּמֵתוּ:

הִירָא אֶת־דְּבַר יְהוָה מֵעַבְדֵי פְרַעֲה
הַנִּיס
אֶת־עַבְדָּיו
וְאֶת־מִקְנֵהוּ
אֶל־הַבְּתוּיִם:

וְאֲשֶׁר לֹא־שֵׁם לְבֹו אֶל־דְּבַר יְהוָה
וַיַּעֲזֹב
אֶת־עַבְדָּיו
וְאֶת־מִקְנֵהוּ
בַשָּׂדֶה:

הנני ממטיר ברד
שלא היה כמוהו

העזו את מקנך

כל הנמצא בשדה
ימות

מעשי עבדי פרעה
הירא את דבר יי הניס
את מקנהו

ומי שלא שם ליבו עזב
את מקנהו בשדה

עשיית מכת ברד
יי למשה: נטה ירך
ויהי ברד

פרשה כג
(פתחה)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

נְטֵה אֶת-יָרֶךְךָ עַל-הַשָּׁמַיִם

וְיִהְיֶה בָרָד בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם

עַל-הָאָדָם

וְעַל-הַבְּהֵמָה

וְעַל כָּל-עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:

ויט משה ויי נתן
קולות וברד

וַיֹּט מֹשֶׁה אֶת-מַטְּהוֹ עַל-הַשָּׁמַיִם

וְיִהְיֶה נֹתֵן קֶלֶת וּבָרָד

וַתַּהַלֵּךְ אֵשׁ אֶרֶצה

וַיִּמָּטֵר יְהוָה בָּרָד עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם:

ויהי ברד שלא היה
כמוהו

וְיִהְיֶה בָרָד

וְאֵשׁ מִתְּלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבָּרָד

כְּבַד מְאֹד

אֲשֶׁר לֹא-הָיָה כִּמְהוֹ בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם

מֵאֲזוּ הָיְתָה לְגֹי:

ויך הברד בכל

וַיִּךְ הַבָּרָד

בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם

אֶת כָּל-אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה

מֵאָדָם וְעַד-בְּהֵמָה

וְאֶת כָּל-עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה

הִכָּה הַבָּרָד

וְאֶת-כָּל-עֵץ הַשָּׂדֶה שִׁבַּר:

רַק בְּאֶרֶץ גִּשׁוֹן אֲשֶׁר-שָׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֹא הָיָה בְרֹד:

וַיִּשְׁלַח פְּרַעֲה
וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
חַטָּאתִי הַפַּעַם
יְהוָה הַצְּדִיק
וְאֲנִי וְעַמִּי הַרְשָׁעִים:
הֶעֱתִירוּ אֶל-יְהוָה
וְרַב מֵהָיִת קִלְתֵּי אֱלֹהִים וּבְרֹד
וַאֲשַׁלַּח אֶתְכֶם
וְלֹא תִסָּפֹן לְעַמִּד:
וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי מֹשֶׁה
כִּצְאֹתִי אֶת-הָעִיר
אֶפְרַשׁ אֶת-כְּפֵי אֶל-יְהוָה
הַקְּלוֹת יַחַד לֹוֹן
וְהַבְּרֹד לֹא יִהְיֶה-עוֹד
לְמַעַן תִּדַּע כִּי לִיהוָה הָאָרֶץ:
וְאַתָּה וְעַבְדְּךָ
יִדְעֵתִי בִי טָרָם תִּירָאוֹן מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים:
וְהַפְּשָׁתָה וְהַשְׁעֵרָה נִפְתָּה

בארץ גשן לא היה ברד

בקשת פרעה לסיים מכת ברד

פרעה למשה ואהרן: חטאתי הפעם

העתירו ליי ואשלחה אתכם

משה לפרעה: כצאתי את העיר אפרש את כפי

למען תדע כי ליי

טרם תיראון

מיני התבואה שנכו פשתה ושעורה נכתה

כִּי הִשְׁעֵרָה אֲבוֹב
וְהִפְשַׁתָּה גְבֻעַל:
וְהַחֲטָה וְהִכְסַּמְתָּ לֹא נָכוּ
כִּי אֶפִּילֶת הֲנֵה:

וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרַעֲהַ אֶת־הָעִיר
וַיִּפְרֹשׁ בָּפוֹ אֶל־יְהוָה
וַיַּחְדְּלוּ הַקּוֹלוֹת וְהַבָּרָד
וּמָטָר לֹא־נָתַךְ אֶרֶצָה:

וַיֵּרָא פְּרַעֲהַ

כִּי־חָדַל הַמָּטָר

וְהַבָּרָד

וְהַקִּלֹּת

וַיִּסַּף לַחֲטָא

וַיִּכְבַּד לְבוֹ הוּא וְעַבְדָּיו:

וַיַּחְזֹק לֵב פְּרַעֲהַ

וְלֹא שָׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

כִּי־אָשַׁר דְּבַר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה:

חטא וכסמת לא נכו

סיום מכת ברד
ויפרש משה בפיו
אל יי

ויחדלו הקולות
והברד

ויכבד לב פרעה
ורא פרעה שחדל
ויוסף לחטא

ויחזק לב פרעה

שמות • פרשת וארא • פרק ט

הפטרת וארא

שמות • פרשת וארא • פרק ט

נבואת יחזקאל על מצרים

יחזקאל פרק כח
התחלת ההפטרה

כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה

בְּקִבְצוֹ | אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל מִן־הָעַמִּים אֲשֶׁר נִפְצוּ בָּם

וְנִקְדַּשְׁתִּי בָּם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם

וְיָשְׁבוּ עַל־אֲדָמָתָם

אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעַבְדֵי לִיעֶקֶב:

וְיָשְׁבוּ עָלֶיהָ לְבָטַח

וּבָנֵי בָתִּים וְנָטְעוּ כְרָמִים

וְיָשְׁבוּ לְבָטַח

בְּעִשְׂוֹתַי שִׁפְטִים בְּכָל הַשָּׂאטִים אֲתֶם מִסְכִּיבוֹתֶם

וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם:

בְּשָׁנָה הַעֲשִׂירִית בְּעִשְׂרֵי בָּשָׁנִים עָשָׂר לַחֲדָשׁ

הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:

בֶּן־אָדָם שִׁים פְּנִידָה עַל־פְּרַעְיָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם

וְהִנְבֵּא עָלָיו וְעַל־מִצְרַיִם כֹּלָּה:

דְּבַר וְאָמַרְתָּ

כֹּה־אָמַר | אֲדֹנָי יְהוִה

הִנְנִי עֹלֶיךָ פְּרַעְיָה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם

הַתְּנִים הַגְּדוֹל הַרְבֵּץ בְּתוֹךְ יַאֲרִיו

אֲשֶׁר אָמַר

לִי יַאֲרִיו וְאֲנִי עֹשִׂיתִנִּי:

וְהִדְבַקְתִּי דַגְתֵי יַאֲרִיד בְּקִשְׁקֹשֶׁתֶיךָ
וְהִעֲלִיתִיךָ מִתּוֹךְ יַאֲרִיד
וְנִתְּתִי חֲחִים בְּלִחְיֶיךָ
וְהִדְבַקְתִּי דַגְתֵי יַאֲרִיד בְּקִשְׁקֹשֶׁתֶיךָ
תִּדְבֹק:

וְנִטְשִׁיתִיךָ הַמִּדְבָּרָה
עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה תִּפּוֹל
אֹתְךָ וְאֵת כָּל־דַּגְתֵי יַאֲרִיד
לֹא תֹאסֵף וְלֹא תִקְבֹּץ
לְחַיַּת הָאָרֶץ וְלַעֲוֹף הַשָּׁמַיִם
וְיִדְעוּ כָל־יֹשְׁבֵי מִצְרַיִם כִּי אֲנִי יְהוָה
יַעַן הָיִיתֶם מִשְׁעַנְתִּים קִנְיָה לְבַיִת יִשְׂרָאֵל:
וּבְקִשְׁקֹשֶׁתֶיךָ לְהִסָּבֵךְ
וּבְקִשְׁקֹשֶׁתֶיךָ לְהִסָּבֵךְ
וְהִעֲמַדְתָּ לְהִסָּבֵךְ כָּל־מִתְנַנִּים:

פרשה פתוחה

לִכֵּן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה
הֲנִי מֵבִיא עֲלֶיךָ חֶרֶב
וְהָיְתָה אֶרֶץ־מִצְרַיִם לְשִׂמְמָה וְחֶרֶבָה וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה
יַעַן אָמַר
יֵאָר לִי וְאֲנִי עֲשִׂיתִי:

לִכֵּן הֲנִי אֵלֶיךָ וְאֶל־יַאֲרִיד
וְנִתְּתִי אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם לְחֶרֶב וְחֶרֶב
מִמַּגְדָּל סוּנָה וְעַד־גְּבוּל כּוּשׁ:
וְרַגְלֵךָ בְּחַמָּה לֹא תִעְבְּרֶנָּה
וְלֹא תִשָּׁב אַרְבָּעִים שָׁנָה:

ונתתי את־ארץ מצרים שממה
ועריה בתוך ערים מחרבות
והפצתי את־מצרים בגוים
בתוך | ארצות נשמות
תהיון שממה ארבעים שנה
וזריתים בארצות:

כי כה אמר אדני יהוה
מקץ ארבעים שנה
אקבץ את־מצרים מן־העמים אשר־נפצו שמה:
ושבתי את־שבות מצרים
והשבתי אתם ארץ פתוח
והיו שם ממלכה שפלה:
מן־הממלכות תהיה שפלה
והמעטתים לבלתי רדות בגוים:
ולא יהיה עוד לבית ישראל למבטח מזכיר עון
בפנותם אחריהם
וידעו כי אני אדני יהוה:

על־ארץ מכורתם

ולא־תתנשא עוד על־הגוים

ויהי בעשרים ושבע שנה
בראשון באחד לחודש
היה דבר־יהוה אלי לאמר:
בן־אדם

נבוכדראצר מלך־בבל העביר את־חילו עברה גדלה אל־צר
כל־ראש מקרח
ושכר לא־היה לו ולחילו מצר
וכל־פתח מרוטה
על־העברה אשר־עבר עליה:

פרשה פתוחה

לְכֹן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
הֲנִי נָתַן לְנְבוּכַדְרֶאֱצַר מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם
וְנִשְׂאָהּ מִמֶּנָּה וְשָׁלַל שְׁלָלָהּ וּבְזָז בָּזָהּ
וְהוֹתָהּ שֹׁכֵר לְחִילוֹ:
פָּעַלְתָּ אֲשֶׁר־עָבַד בָּהּ נָתַתִּי לוֹ אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם
אֲשֶׁר עָשׂוּ לִי
נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה:

פרשה פתוחה

בַּיּוֹם הַהוּא אֶצְמִיחַ קֶרֶן לְבֵית יִשְׂרָאֵל
וְלֹד אֶתְּן פְּתֻחַת־פֶּה בְּתוֹכְכֶם
וְיִדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוִה: